

ע"פ (מרכז) 4128-11-16 - מדינת ישראל נ' ניר לוי

ע"פ (מרכז) 4128-11-16 - מדינת ישראל נ' ניר לוימחוזי מרכז

ע"פ (מרכז) 4128-11-16

מדינת ישראל

נגד

ניר לוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[22.11.2016]

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת דנה מרשק מרום

ב"כ המערערת עו"ד אלון טנק'ג'

המשיב ובא כוחו עו"ד ירון גיגי

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 59595-01-14 (בית משפט השלום ברחובות) ובתיקים נוספים שצירף אליו בעבירות אלימות פיזית ומילולית, כמתואר בעובדותיו של כל אחד מכתבי האישום נושא הרשעתו ונושא גזר הדין. המשיב נידון לתקופת מאסר כוללת של 8 חודשים המורכבת מהפעלה בחופף ובמצטבר של 2 עונשי מאסר על תנאי בני 6 חודשים חבי הפעלה שהיו תלויים ועומדים נגדו ומעונש מאסר שרל 6 חודשים במצטבר ובחופף שהוטל עליו בגין כל העבירות נושא התיק העיקרי והתיק שצירף.

הערעור מכוון כלפי קולת עונש המאסר בפועל והמערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוני בא כוחה בפנינו כי שגה בית משפט קמא כאשר השית עונש מאסר הסוטה לקולא באופן חריג וקיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נושא מאסרו של המשיב ושאינו בו כדי לבטא את עיקרון ההלימה אלא להעדיף שלא בצדק את נסיבותיו האישיות של המשיב, עליהן אין חולק, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן שהמליץ בזמנו על הארכת המאסרים על תנאי ועל העמדתו במבחן ובתסקיר שביקש להפקיע את צו המבחן.

לטענת המערערת, בית משפט קמא לא נתן ביטוי לכך שמדובר בצבר רב של אישומים ובמסכת אירועים ארוכה שתחילתה בשנת 2009 וסופה בתחילת שנת 2016 והמשיב לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו כדי להיטיב את דרכיו ולהיות מטופל על ידי גורמי הרווחה ועל ידי שירות המבחן, זאת כאשר שני עונשי מאסר על תנאי חבי הפעלה תלויים ועומדים נגדו.

לטענת המערערת, בית משפט קמא לא התייחס לנסיבות ביצוע העבירות כלפי עובדי ציבור וכלפי מתלוננים שלא הצדיקו את התנהגותו האלימה של המשיב כלפיהם, כמו עובדת בחנות נוחות בתחנת דלק או מתלונן שבא לתקן את אופני בנו בחנות אופניים שבה עבד המשיב.

לטענת המערערת, בית משפט קמא לא התחשב במידה הראויה בעברו הפלילי של המשיב בגין עבירות דומות ובעובדה שעבר את העבירות נושא מאסרו הנוכחי כאשר היו תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי חבי הפעלה וכאשר היה נתון בפיקוח שירות המבחן.

באשר לקנס, טוענת המערערת כי בית משפט קמא העדיף את האינטרסים הכלכליים-כספיים של המשיב על פני האינטרס הציבורי הרחב שמחייב תשלום פיצוי לאלה שניזוקו כתוצאה ממעשיו של המשיב. ב"כ המשיב מתנגד להחמרה בעונש המאסר שהוטל על המשיב על ידי בית משפט קמא וטוען כי כל העבירות נושא מאסרו הנוכחי של המשיב בוצעו על רקע מצוקתו של המשיב, מבחינה נפשית ובהיותו חולה בתחלואה כפולה של שימוש בסמים, כאשר לאחרונה קיבל אישור להשתמש בקנביס מסיבות רפואיות. ב"כ המשיב הצביע על העובדה שכל העבירות שביצע המשיב כלפי עובדי ציבור בוצעו בשל מחשבתו, גם אם לא הייתה מוצדקת, שאותם עובדים כמו רופאים ואחיות לא מתייחסים אליו בצורה שצריכה שתייחסו אליו בשל מחלתו. כך, למשל, טוען ב"כ המשיב כי בתאריך 21.12.14 הגיע המשיב מיוזמתו לחדר מיון בבית חולים ולאחר שנבדק על ידי פסיכיאטר, שביקש ממנו להמתין על מנת שיחליט בדבר בקשתו להתאשפז, אמר המשיב "הכל על אחריותכם ושלף מגרבו סכין מטבח".

כך גם הסביר ב"כ המשיב את התנהגותו של המשיב בבית החולים קפלן בשתי הזדמנויות כאשר ביקש להתאשפז וכאשר בקשתו נדחתה הוא הפשיל גרב והציג בפני המאבטח בבית החולים, שהוזעק למקום, 3 יחידות מפורקות של סכיני גילוח וכשהגיעו שוטרים ניסה להימלט.

גם אם התנהגותו של המשיב במשרדי הרווחה, כאשר השליך כיסאות והתקרב אל אחד המאבטחים כשאגרופו מונף והוא בעט בירכו, הסביר ב"כ המשיב במצבו של המשיב אשר ביקש עזרה ולא נענה כפי שציפה לבקשתו. גם אם כך הם פני הדברים, כפי שהסביר ב"כ המשיב את התנהגותו האלימה של המשיב, פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, הרי אין הצדקה להתנהגותו האלימה כלפי מי שאינם עובדי ציבור אלא עובדת בחברת נוחות, כלפי בעל יחידת הדיור שממנה השכיר המשיב את דירתו וכלפי הלקוח בחנות לאופניים.

כבר נקבע לא אחת כי על בתי המשפט לעשות הכל על מנת להגן על עובדי ציבור מפני התנהגות אלימה של מי שנזקק לשירותיהם, כמו המשיב, שכן אך טבעי הוא שמי שנזקק לשירותיהם של אותם עובדי ציבור סובל ממצוקה, פיזית או נפשית, ואין להשלים עם תגובה אלימה כאשר אותו אחד סבור שלא קיבל את המענה כפי שציפה לקבל. מגזר הדין של בית משפט קמא עולה כי הוא סבר שהמעשים אינם ברף העליון של החומרה ולא ניתן להתעלם מכך שהמשיב הזיק לאדם אחר בין משום שהוא נטע בו פחד נוכח התנהגותו ובין משום שפגע בו. גם אם כך הם פני הדברים לגבי כל אחד מהמעשים נושא מאסרו הנוכחי של המשיב, אין להתעלם מהמעשים שבגינם הוארכו שני עונשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו ובגינם הועמד בפיקוח שירות המבחן וכאשר אלה מצטרפים אלה לאלה, הרי ניתן לראות את התנהגותו של המשיב כחמורה במידה המצדיקה התערבות ערכאה עונשית בעונש המאסר שהוטל על המשיב, גם אם אף אנו מתחשבים בנסיבות האישיות המקלות ובהודאתו של המשיב, בהן התחשב בית משפט קמא.

בית משפט קמא התחשב ברקע לביצוע העבירות וברצונו של המשיב לפגוע רק בעצמו, כפי שהדבר בא לביטוי, לטענתו, כאשר הגיע לבית החולים כשסכין ברשותו.

בית משפט קמא גם הפנה לתסקיר שהתקבל בעניינו של המשיב, שאין מחלוקת שאינו תסקיר חיובי, שכן המשיב תואר כמי שנתן למצבי רוח, סף תסכולו נמוך, וניסיונות שנערכו לשיקומו, לרבות באמצעות שירות המבחן, לא צלחו בשל העדר שיתוף פעולה מצידו.

אף אנו, כמו בית משפט קמא, לא מתעלמים מחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות על ידי המשיב ומהודאתו של המשיב בכל התיקים שהיו תלויים ועומדים נגדו, אך אין באלה כדי להצדיק הטלת עונש מאסר הסוטה ממדיניות הענישה, אינו מתחשב במידה הראויה בנסיבות ביצוע המעשים ובמשכם, כאשר הם מתפרסים על פני מספר שנים ומעדיפים שלא כראוי את הנסיבות האישיות של המשיב.

לאור כל האמור לעיל, ומבלי להתעלם מהכללים לפיהם ערכאת ערעור לא נוטה להתערב בענישה של בית משפט קמא וערכאת ערעור שעושה כן אינה ממצה את הדין עם הנאשם, אנו מקבלים את הערעור ומטילים על המשיב 15 חודשי מאסר בפועל המורכבים מ-9 חודשים בגין העבירות נושא גזר הדין בנושא הפקעת צו המבחן והפעלה בחופף ובמצטבר של שני המאסרים על תנאי, בני 6 חודשים כל אחד, שהיו תלויים ועומדים נגדו והם חבי הפעלה. יתר חלקי גזר הדין בת"פ 59595-01-14 (בית משפט השלום ברחובות) ובתיקים שצורפו אליו, יעמדו בתוקפם. בשל נסיבותיו האישיות של המשיב והעובדה שהוא עומד לרצות מאסר ראשון של 15 חודשים, שגם אם אינו ארוך יחסית הרי מבחינתו הוא ימנע את תשלום הפיצוי.

אנו דוחים את הערעור ככל שהוא מכון כלפי אי הטלת פיצוי על המשיב.

ניתן והודע היום כ"א חשוון תשע"ז, 22/11/2016 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.